

[Forsvarsministeren.]

har fra befrielsen overdraget dem opgaver, som de egentlig ikke havde praktiske forudsætninger for at løse. Vi har indkaldt et større antal værnepligtige, end der i og for sig var tilstrækkeligt med rutinerede befalingsmænd til at tage sig af. Det har medført en række vanskeligheder, det har medført forhold, der med rette har givet de værnepligtige grund til klager, som er tilstillet mig. Det har medført, at vi på en række områder må tilstræbe en ændring af forholdene. Men man kan ikke laste værnenes befalingsmænd, og i særdeleshed hærens befalingsmænd, for forhold, som de egentlig ikke er skyld i.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til det ærede medlem i anledning af de betragtninger, han anstillede vedrørende hjemsendelse af de brigadestyrker, der i denne måned vender tilbage fra Tyskland. Jeg har allerede under et samråd med udvalget gjort opmærksom på, at der er visse praktiske vanskeligheder ved at imødekomme det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard's ønske om at hjemsende brigadestyrken umiddelbart efter, at den er vendt tilbage til Danmark, men på den givne foranledning skal jeg gerne uddybe de rent praktiske vanskeligheder ved at gennemføre den foranstaltning, det ærede medlem her i dag har gjort sig til talsmand for. For det første har man måttet gennemføre den ordning, at en brigadestyrke, når den vender tilbage her til landet, har sit materiel med sig. Det er kostbart materiel, det repræsenterer mange millioner kroner, og erfaringen har lært, at det er nødvendigt, at den styrke, som vender hjem med materiellet, også får til opgave og får pligt til at drage omsorg for, at materiellet, inden de hjemsendes, er i den stand, det bør være, når det afleveres til andre styrker. Det tager tid at foretage denne istandsættelse, denne gennemgang af materiellet. Inden styrken hjemsendes, midt i perioden, falder i år påsken; den medfører, at der er en række dage, hvor gennemgangen af materiellet ikke kan foretages, men dertil kommer endelig også, at en del, efter at brigadestyrken er kommet hertil, skal have orlov, og vi ønsker i denne orlovsperiode at opretholde et vist beredskab her i landet, på samme måde som vi drog omsorg for, at der blev opretholdt et vist beredskab, da vi gennemførte påskeorloven for de værnepligtige i fjor. Derfor tilbageholder vi de værnepligtige for at sikre, at vi har et beredskab, medens andre værnepligtige tager hjem på orlov.

Endelig er der endnu et forhold, der må

tages i betragtning, nemlig dette, at både umiddelbart før påske og umiddelbart efter påske har statsbanerne mange rejsende, der skal befordres, og derfor vil statsbanerne af rent praktiske grunde ikke ret gerne have hjemsendelsen af brigadestyrkens værnepligtige netop i de dage, hvor banerne har en af de mest travle perioder.

Det er de grunde, der har medført, at vi har lagt denne plan for hjemsendelsen, som iøvrigt det udvalg, hvori det ærede medlem har haft sæde, er blevet underrettet om.

Så er der spørgsmålet om antallet af kasserede. Jeg skal gerne foranledige, at vi får iværksat en undersøgelse af, hvorvidt vi kan foretage en skrapere frasortering allerede på sessionerne, end tilfældet er nu, men jeg har allerede under udvalgsforhandlingerne gjort opmærksom på, at der er visse forhold, som, selv om man skærper betingelserne for sessionsbehandlingen, utvivlsomt vil medføre, at vi må regne med fremdeles at bevare en ret høj kassationsprocent for de værnepligtige, som når at komme ind, idet en række forhold, som kan medføre kassation, først konstateres, når de værnepligtige er begyndt at gøre tjeneste. Hvis man vil være hensynsfuld, hvis man vil være rimelig overfor de værnepligtige, så tvivler jeg om, at vi kan undgå at få en ret høj kassationsprocent, også efter at de værnepligtige er begyndt at gøre tjeneste indenfor værnene.

Så var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgård endelig inde på spørgsmålet om tjenestetidens længde og om at få et større antal indkaldelser om året, end vi nu har. Ja, jeg har om dette tjenestetidsspørgsmål i udvalget sagt, at det vil komme til forhandling under de drøftelser, der forestår vedrørende den nye forsvarsordning. Det er et meget kompliceret problem. Jeg har ingenlunde villet afvise den mulighed, at der kan gennemføres en ændring af tjenestetiden, og jeg har meddelt udvalget, at vi i krigsministeriet gennem længere tid har beskæftiget os med planer om ikke at foretage to indkaldelser om året af værnepligtige, men tre eller fire indkaldelser. Vi er ret langt fremme med disse overvejelser, dog ikke så langt, at endeligt standpunkt har kunnet tages, men jeg vil mene, at spørgsmålet om, hvor mange indkaldelser vi skal have om året, bedst kan løses i forbindelse med den nye forsvarsordning, fordi der er mange forhold, som påvirker mulighederne for, hvor mange indkaldelser det er praktisk gennemførligt at foretage. På samme vis vil hele den måde, hvorpå vi opbygger den nye forsvarsordning, også kunne øve ind-